

procenten var lidt højere, således at mennesker med store kapitalpensioner fik en større modregning, og mennesker med mindre kapitalpensioner fik en mindre modregning.

Regeringens forslag favoriserer de mennesker, der har en meget høj timeløn, og straffer dem, der er på lav løn og gerne vil have få timers arbejde ved siden af. En forringelse i forhold til i dag, hvor man kan arbejde 200 timer om året ved siden af efterlønnen uden modregning.

At den ufleksible 200-timers-regel afskaffes er udmærket, men den måde, ordningen bliver lavet på, er meget usolidarisk og fjerner interessen hos lavtlønnede for at arbejde ved siden af efterlønnen. Det kan belyses med to eksempler.

En enig efterlønsmodtager uden privat pensionsformue, der har haft fuldtidsarbejde, indtil vedkommende bliver 60 år, vil under den hidtidige efterlønsordning kunne få 143.520 kr. i efterløn og med et arbejde i 200 timer til en timeløn på 80 kr. tjene 16.000 kr. ekstra, idet der ikke er modregning i efterlønnen. Under den nye efterlønsordning vil der ske en modregning, så den udbetalte efterløn kun bliver på 116.952 kr. Det skyldes også, at satsen sættes ned til 91 pct. i forhold til 100 pct. Det betyder, at efterlønnen det første år falder til 130.520 kr., mens modregningen i forhold til de tjente 16.000 kr. er 13.000 kr.

En enig efterlønsmodtager uden privat pensionsformue, der har haft fuldtidsarbejde, indtil vedkommende bliver 60 år, vil under den hidtidige efterlønsordning kunne få 143.520 kr. i efterløn og med et arbejde i 200 timer til en timeløn på 500 kr. tjene 100.000 kr. ekstra, idet der ikke sker modregning. Under den nye efterlønsordning vil den pågældende f.eks. godt kunne arbejde 1000 timer om året og samtidig få efterløn. Der vil til gengæld ske en modregning, men der vil stadig være 62.682 kr. i efterløn, selv om vedkommende tjener 500.000 kr. ved siden af.

Eksemplerne er selvfølgelig yderpunkter. Men de viser, at der for lavindkomstgrupperne, der arbejder nogle få timer (f.eks. 200 timer) ved siden af, bliver tale om et tab i forhold til i dag, og man vil kun have en gevinst på 3.000 kr. før skat ved at arbejde 200 timer i forhold til at lade være. Til gengæld er der gode muligheder for, at de højtlønnede kan tjene på at arbejde ved siden af efterlønnen. Og selv om en timeløn på 500 kr. er undtagelsen, er en timeløn på 300 kr. ikke usædvanlig. Og hvis en person tjener 300.000 ved at arbejde 1000 timer til en timeløn på 300

kr., behøver vedkommende vel ikke at få suppleret med 62.682 kr. i efterløn.

I stedet for den ordning, som regeringen og dens finanslovforligspartier har aftalt, skulle man have indført et bundfradrag til erstatning for 200-timers-reglen, så der ikke blev modregnet i de første 25-30.000 kr., som en efterlønsmodtager tjente ved siden af. Til gengæld skulle der være et loft over, hvor meget en person må tjene ved siden af og samtidig få efterløn, f.eks. 250.000-300.000 kr.

Et bundfradrag ville også i langt de fleste tilfælde have løst problemerne for dem, der udfører frivilligt ulønnet arbejde, og for dem, der vil skrive en bog, udstille malerier eller vil have nogle bistader at passe.

Et *andet mindretal* (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet stemmer dog for de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Mindretallet finder, at denne lov i forhold til den hidtil gældende er en stærk forringelse af efterlønsordningen, idet der ikke i loven indføres en personlig konto for bidragyderne, som giver mulighed for tilbagebetaling af efterlønsbidraget, såfremt bidragyderen ikke ønsker at benytte sig af sin ret til efterløn.

Ministerens ændringsforslag om overførsel af bidraget til en arbejdsmarkedspensionsordning eller en - efter frit valg - anden pensionsordning er ikke tilstrækkelig til at imødekomme Dansk Folkeparti.

Dansk Folkeparti finder samtidig, at nedsættelsen af pensionsalderen fra 67 til 65 år er uacceptabel, idet den forringer og afkorter efterlønsperioden til 5 år.

Dansk Folkeparti finder endvidere, at modregning af pensionsordninger i efterlønnen er et indgreb over for mennesker, der har villet sikre alderdommen ved opsparing i forskellige pensionsordninger, som de i god tro har foretaget.

Samtidig skal Dansk Folkeparti pege på, at loven på en række områder udelukker grupper i befolkningen fra at gå på efterløn. Blandt disse er en stor gruppe af kontraktansatte med en tvungen afgangsalder på 60 år. Disse skal efter loven melde sig ledige og aktiveres af arbejdsformidlingen, hvis de ikke ønsker at gå direkte på efterløn.